

1. Ульяненко, О. Софія [Текст] / О. Ульяненко. – Харків, 2015.
2. Ульяненко Олесє [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://libruk.in.ua/u/88-ulyanenko-oles>. – Назва з екрана.
3. Шебеліст, Сергій Олесє Ульяненко: портрет з натури і без цензури [Текст] / Сергій Шебеліст // Рідний край. – 2011. – №11. – С. 257-259.

Соколюк Н.О.,

студентка I курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»;

Науковий керівник:

Сидоренко Т.В.,

старший викладач кафедри документознавства та інформаційних систем ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»,

м. Миколаїв

БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНИ ЯК КОМПОНЕНТ КУЛЬТУРИ

Протягом усього розвитку людства бібліотеки відігравали надзвичайно важливу роль, будучи не лише сховищем інформації, а й місцем передачі знань. У наш час бібліотеки не втрачають своєї значимості, вони відіграють надзвичайно важливу роль в просвітницькій та науковій діяльності, у формуванні громадської думки та суспільства загалом, що є одним з головних аспектів у реалізації демократичних реформ.

Різні аспекти дослідження бібліотеки як компоненту культури порушували у різні часи Т. Добко, Т. Долбенко, Л. Каліберда, А. Кобзаренко, Л. Кононенко, В. Ільганаєва, В. Медведєва, Л. Полікарпова, А. Чачко, В. Ясьмо та ін. Важливим аспектом треба відзначити те, що дослідники із цілісної структури національної культури виділяють бібліотеку як важливу її складову, називаючи бібліотеку феноменом світової культури, фактором розвитку суспільства, розглядають її як соціальний об'єкт культурного призначення, якому відводиться особлива роль у задоволенні інформаційних і культурних потреб суспільства [2].

Сучасний період у бібліотечній теорії характеризується обґрунтуванням нових концепцій для характеристики бібліотеки, її соціальних функцій, суспільної ролі бібліотек як центрів духовного і культурного розвитку особистості.

Обґрунтування бібліотеки як компоненту культури дослідниками здійснено за допомогою культурологічного підходу до визначення її соціальних функцій. Більшість дослідників головною функцією бібліотеки вважають інформаційно-культурну, що витікає зі спроможності культури до відтворення

цілісної картини світу. Здійснюючи накопичення та зберігання документів, бібліотека створює глобальний інформаційно-культурний потенціал.

Важливою на сучасному етапі залишається культурна функція бібліотеки інноваційної моделі, що припускає, перш за все, поширення культурних зразків, які забезпечують процес інкультурації людини, введення його в систему основних ціннісно-сміслових і нормативно-регулятивних установок культури (в тому числі інформаційної), критеріїв оцінок і принципів відбору соціально прийнятних форм і способів здійснення діяльності. Вона є важливою ланкою в системі освіти населення (правового, екологічного, художнього, краєзнавчого). Реалізація культурної функції, з одного боку, перетворює бібліотеку в соціальний інститут, який гарантує відтворення національної та регіональної культури, з іншого – вона стає місцем найбільш інтенсивної міжкультурної комунікації, де формуються стандарти розуміння інших культур з утриманням їх специфіки та оригінальності. Іншими словами, бібліотека інноваційної моделі забезпечує існування різних форм знання і комунікацій [4]. Важливими функціями, що характеризують бібліотеку як складову культури виступають також ціннісно-орієнтуюча (відображає прагнення суспільства до реалізації ціннісних орієнтацій і втілюється у системі ідеології, моралі, художній культурі, мистецтві) та комунікативна (забезпечує історичну спадкоємність поколінь, взаємодію різних культур певного періоду).

Сучасний період у бібліотечній теорії характеризується обґрунтуванням нових концепцій для характеристики бібліотеки, її соціальних функцій, суспільної ролі бібліотек як центрів духовного і культурного розвитку особистості [1].

Бібліотеки, будучи невід'ємною частиною соціального та інтелектуального розвитку суспільства, завжди впливали як на культуру країн, так і на окремі групи населення. Залучаючи населення до багатьох своїх заходів, проектів, акцій, бібліотеки сприяють підвищенню соціальної активності людей, формують у них громадянську свідомість, допомагають створювати особливий суспільний мікроклімат у регіоні свого впливу. Бібліотеки України активно використовують традиційні та новітні форми роботи, враховуючи прагнення молоді до віртуального середовища. Отже, поряд з проведенням вечорів зустрічей з кравцями, письменниками, поетами, засідань клубів за інтересами – використовуються і не бібліотечні заходи – «комільфо-вечір», арт-кафе тощо та форми віртуального середовища – віртуальні виставки, буктрейлери, блоги бібліотек, віртуальні екскурсії і галереї, створюються електронні каталоги, бази даних та інші власні ресурси бібліотек [3].

Отже, бібліотеки, з одного боку, – це сховища знань і найбагатшої культурної спадщини, з іншого – джерела необхідної соціальної інформації. Завдяки сучасним технологіям вони відкривають перед людиною світ інформації, допомагають орієнтуватися в ньому. Бібліотека розглядається у контексті загального розвитку культури як найбільш розвинута її складова, що,

у свою чергу, обумовлено певними історичними закономірностями становлення суспільства.

Список використаних джерел:

1. Бібліотека XXI століття: перспективи та інновації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.knukim.edu.ua/wp-content/uploads/2014/12/Z-tezy.pdf>. – Назва з екрана.
2. Дитячі бібліотеки України як компонент культури [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://5ka.at.ua/load/kultura/ditjachi_biblioteki_ukrajini_jak_komponent_kulturi_referat/29-1-0-12633. – Назва з екрана.
3. Електронні бібліотеки: сучасний стан та перспективи розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://revolution.allbest.ru/programming/00623036_0.html. – Назва з екрана.
4. Модельні бібліотеки на сучасному етапі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uadoc.zavantag.com/text/32592/index-1.html>. – Назва з екрана.

Стокроцька А.А.,

студентка I курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»;
Науковий керівник:

Калініна Л.А.,

кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри культурно-дозвілєвої діяльності,
ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»,
м. Миколаїв

КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ АМАТОРСЬКОГО ТЕАТРАЛЬНОГО РУХУ НА МИКОЛАЇВЩИНІ

Аматорське мистецтво функціонує у сфері самодіяльної діяльності людини. Поняття «самодіяльність» визначають як внутрішньо детерміновану діяльність, тобто діяльність, що не нав'язується зовні, а зумовлюється внутрішніми потребами, інтересами, бажаннями індивіда.

Самодіяльність – це засіб вільного і нерегламентованого вияву особистості, вона є умовою і реальністю розвитку людини. Це об'єктивна даність, причому й одна з найвищих цінностей, як для особи, так і для суспільства в цілому [1, с. 56].

Слід зазначити, що аматорське мистецтво – це конкретно-історичне явище, невід'ємна складова частина культури певного суспільства, певного класу, певного соціокультурного середовища. Не змінюючи сутність, в кожному